

Pieter Koopman is cardioloog.

W817

Ergens in Bolderberg, op een frisse voorjaarsochtend, schudden de eerste schuchtere meiklokjes zachtjes rillend de dauwdruppeltjes van hun witte kelkjes. Alsof deze kleine lelietjes-van-dalen hun dikke neef Van Dale subtiel wilden waarschuwen voor het teleurstellende advies van de Taalunie dat de totale teloorgang van de Nederlandse taal inluit – terwijl iets verderop een noest werkende arbeider met zijn grommende gele graafmachine de gracht aan het uitdiepen was.

Enkele ogenblikken later zat half Limburg zonder internet. Nu zijn er ongetwijfeld tal van collega's die er geen graten in zien om zonder elektronisch patiëntendossier een overvolle ochtendconsultatie af te werken – *deden we vroeger toch ook?* – maar als er als back-up voor dat goudvissengeheugen van mij ook geen papieren dossier voorhanden is, wordt de afhankelijkheid van informatietechnologie toch pijnlijk duidelijk.

Gelukkig zijn dergelijke graafdrama's eerder zeldzaam, maar het is opvallend hoe we de laatste jaren zowel binnen als buiten de ziekenhuismuren gegijzeld worden door slinkse software. Opstarten van de PC: na 20 jaar nog steeds niet sneller ondanks de oneindig grotere processorcapaciteit. Daarna wachten op die verlossende sms voor de tweestapsverificatie. Wist u trouwens dat hoe minder stof lingerie bevat, hoe duurder? Het EPD voldoet eveneens aan een universele regel: hoe duurder het softwarepakket, hoe trager het werkt. Wachten op het startvenster, eindeloos wachten op het laden van het patiëntendossier, wachten op E-Health en E-Recipe (als de toepassing niet tijdelijk onbeschikbaar is tenminste...). Het artsenkabinet is een wachtzaal voor de dokter geworden.

In het eens zo efficiënte operatiekwartier is het moedeloos wachten op operatietijd. Alle begrip en respect voor de dappere intensivisten met

overvolle diensten vol covidslachtoffers die letterlijk leven ingeblazen worden. Maar moet ik het echt een opsteker vinden dat een patiënt na 109 dagen intensieve verzorging nu een jaar moet revalideren? In die periode zijn tientallen anderen overleden terwijl ze op de wachtlijst stonden voor dringende hartchirurgie. Waarom wordt aan ziekenhuizen met minder gevulde covidafdelingen niet toegestaan om wel reguliere zorg uit te oefenen? Of hebt u ook de indruk dat de bevoegde officiële instanties drukker bezig zijn met het hervormen van het zorgsysteem dan met de werkelijke actuele noden van zorgverleners en patiënten?

Als de vaccinatiecampagne een glimp op de toekomst van hervormde zorg is, dan ziet het er niet goed uit. Allicht ging het volledige jaar voorbereidingstijd naar het wachten op een behoorlijk werkend digitaal triagesysteem. Was een uitnodiging op geboortjaar soms te moeilijk te organiseren? Was het niet nuttiger geweest om huisartsen in te zetten om snel te vaccineren? In plaats daarvan moesten ze angstige burgers geruststellen die niet meer met dat ene verguisde vaccin durfden geprikt te worden.

We vaccineren veel trager dan Roemenië, Mongolië en Chili en doen het nauwelijks beter dan Cambodja en Azerbeidzjan. Is dat de overheidsgestuurde gezondheidszorg die ons stilaan opgedrongen wordt? Gaat de minister zelf de mensen genezen als alle kundige artsen het zinkende schip verlaten? Het is allicht een magisch-realistische wens om de trein der traagheid te upgraden naar een TGV. Gelukkig mogen we nog aan het raampje zitten.

“Het artsenkabinet is een wachtzaal voor de dokter geworden”

De auteur schrijft in eigen naam.

Allemaal angst

Marc Calmeyn

Psychiater-psychotherapeut

De cijfers van het voorkomen van angstproblemen stijgen angstwekkend. (Ook) hier is angst een signaal dat er iets aan de hand is in onze maatschappij. We kunnen er niet langer om heen: burn-out is een massaal probleem. De depressie-epidemie is ons sociaal leven aan het ontwrichten.

Daan Heerma van Voss, naar wie schrijfster Kathy Mathys verwijst in haar essay in DS, legt de vinger op de wonde. Het verdwijnen van de collectiviteit, waar een individu kan op steunen, is er debet aan. Het individu als autonoom wezen is hét ideaal van de Westerse 'verlichte' mens. In feite is het een illusie. Zjef Vanuytsel zong het al: "We kunnen niet zonder de anderen."

“Aan allen die angst een menselijk gelaat proberen te geven, ga verder op die weg”

Blijf maar dragen

Elise Wuyts

Psychiater in opleiding

Wat is dat toch met dat ellendig idee dat je niet aan een betere toekomst mag werken omdat jij het zelf zwaar hebt gehad? Waarom wordt een grens aangeven zo vaak verward met zwakte?

De cijfers liegen er niet om. Burn-out onder huisartsen of specialisten in opleiding is torenhoog. En toch is de reactie van de ziekenhuizen niet om naar zichzelf te gaan kijken. Neen, dan wordt gewoon de standaard zelfzorg-PowerPoint nog eens afgestoft en wordt er met de vinger gewezen naar onze eet- of slaapgewoontes.

Dus wanneer een voorstel tot uniform contract neerkomt op minder ondersteuning bij ziekte, standaard onbetaalde wachten, beperktere vakantiedagen en geen controle op het presteren van overuren, kan ik Vaso (Vlaamse Vereniging voor arts-specialisten in opleiding) alleen maar gelijk geven dat dit een slag in ons gezicht is.

Dit gaat niet over het overbruggen van een paar jaar in slechte werkomstandigheden. Dit gaat niet over een langgerekte doop om de zwakken eruit te halen. Dit gaat over het opleiden van generatie na generatie artsen met de impliciete boodschap dat ze er alleen voor staan.

Scan bijgaande QR-code en lees de integrale opinie-stukken over gezondheidszorg op de website

[artsenkrant.com/opinie-analyse](https://www.artsenkrant.com/opinie-analyse)

Compleet van de wereld

Tom Van Daele
Onderzoeker Thomas More

Met een app van Psylaris laten kindjes het ziekenhuis tijdelijk achter zich en worden ze ondergedompeld in ontspannende naturomgevingen. Ondertussen doen de zorgverstrekkers hun ding.

Kijken we vooruit, dan zullen kinderen ook in de toekomst ongetwijfeld nog steeds niet staan te springen voor een bezoekje aan het ziekenhuis. Ook zal het nog altijd leuker zijn om virtual reality gewoon thuis in de living te ervaren dan op de pediatrie-afdeling. Maar mogelijk zullen kleine ingrepen dankzij virtual reality wel een aangamere ervaring worden, zowel voor kinderen, hun ouders als voor de zorgverstrekkers.

Hoofdredacteur

Geert Verrijken
geert.verrijken@roularta.be

Eindredactie

Henk Van Nieuwenhove
henk.van.nieuwenhove@roularta.be

Redactie

Vincent Claes, Veerle Caerels (veerle.caerels@roularta.be), Wouter Colson (wouter.colson@roularta.be), Nicolas de Pape, dr. Michèle Langendries, Emily Nazionale (emily.nazionale@roularta.be), Karolien Van de Velde (karolien.van.de.velde@roularta.be), Henk Van Nieuwenhove, Carole Stavart, Laurent Zanella ☎ 02-702.70.36, ak@roularta.be

Vaste medewerkers

Peter Anthonissen, Erik Brusten, Jerry De Brie, Erik Derycke, Michael Dehaspe, Kim Duchateau, Raoul De Groot, Tom Eelen, Stefan Eraly, Philippe Lambert, Candice Leblanc, Geerd Magiels, Geneviève Ostyn, Peter Raeymaekers, Bernard Roisin, Jan Roodhooft, Luc Ruidant, dr. Jean-Marie Segers, Frédéric Soumois, Luc Vander Elst, Urbain Vandormael, Michel van der Ven

Fotografie

Belga Image, Getty Image

Art director & hoofd van de productie

Viviane Claes
viviane.claes@roularta.be

Vormgeving

Filip Decoster, Helga Orinx, Antonio Zamora

Druk

Roularta Printing

Zoekertjes en Personeelsadvertenties

Stephanie Mesens - ☎ 02-702.70.33
frontoffice.rhc@roularta.be

Jaarabonnement

120 euro - ☎ 078-35.33.13

Adreswijzigingen: ENKEL per e-mail naar circulation.rhc@roularta.be

De artikels, foto's, tekeningen en andere illustraties, opgenomen in het redactionele gedeelte van "Artsenkrant", bevatten geen publiciteit. Bedrijven en producten worden enkel ter inlichting vermeld. Alleen de auteurs/adverteerders zijn verantwoordelijk voor de artikels, foto's, illustraties, ideeën en de advertenties die in "Artsenkrant" verschijnen. Alle rechten van vertaling, overname en reproductie - op welke wijze dan ook - zijn voorbehouden voor alle landen. Pagina's met een gekleurde achtergrond vallen buiten de verantwoordelijkheid van de redactie.

Commerciële afdeling

Account managers

Corry Bas - ☎ 0471-58.40.86
corry.bas@roularta.be

Sylvie Mayi - ☎ 486-41.22.00
sylvie.mayi@roularta.be

Sigi Van Cleemput - ☎ 0495-28.02.05
sigi.van.cleemput@roularta.be

Frontoffice assistant

☎ 02-702.70.33 - frontoffice.rhc@roularta.be

Artsenkrant

is een uitgave van

Raketstraat 50 bus 14 - 1130 Brussel

Medisch directeur

Dr. Michèle Langendries

Directeur van de redactie

Geert Verrijken

Communication & promotion manager

Mireille Piçk
mireille.pick@roularta.be

Operations Manager

Virginie Meysmans
virginie.meysmans@roularta.be

Uitgeefdirecteur

Jan Barmelis

Verantwoordelijk uitgever

Sophie Van Iseghem

Content manager

Jorgen Vanderdood
jorgen.vanderdood@roularta.be

